Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.975 van 28 april 1999

A. 70.922/VI-13.457

In zake : **1. de Vereniging zonder Winstoogmerk "Union belge d'Aïkido, fédération francophone",** afgekort als U.Be.A.,
2. COULON Francine,
3. ENGELBEEN Jean-Paul,

die woonplaats hebben gekozen bij Mr. Jean-Paul MAHAUX, advocaat,
Notarisstraat 19
1050 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Pierre DEFOURNY, advocaat,
rue de la Loi 8
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 9 september 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk "Union belge d'Aïkido, Fédération francophone", Francine COULON en Jean-Paul ENGELBEEN de nietigverklaring vorderen van de "volgende administratieve beslissingen :

- de beslissing d.d. 12 december 1995 van de Minister van de Franse Gemeenschap, bevoegd voor sport, om de

(verzoekende) vereniging niet als sportfederatie te erkennen;

- de beslissing d.d. 18 juli 1996 waarbij de Franse Gemeenschapsregering de beslissing van de minister bevoegd voor sport om de (verzoekende) vereniging, met toepassing van het decreet van 3 juli 1991, niet als sportfederatie te erkennen, in stand laat";

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag van mevrouw DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 april 1999;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MAHAUX, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. Sabine CLOSSET, loco Mr. DEFOURNY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevrouw DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Bij aangetekende brief van 16 november 1994 doet de VZW "Union belge d'Aïkido - Fédération francophone" een "aanvraag om officiële erkenning als sportfederatie, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 juli 1991 tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning en de toekenning van toelagen aan de sportfederaties en de coördinatieorganen".
Het passende aanvraagformulier, dat door het bestuur was toegezonden, wordt op 28 november 1994 ingevuld.

2. Op 21 september 1995 geeft de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtleven een negatief advies over de aanvraag "op basis van de constatering dat er voor dezelfde sporttak een erkende federatie bestaat die representatiever is (doordat ze 2.137 leden telt), waardoor die Raad zijn wil bevestigt om de ongebreidelde toename van het aantal erkende sportfederaties tegen te gaan.".

3. Op 17 november 1995 laat de Minister aan de eerste verzoekende partij weten dat hij niet van plan is haar te erkennen.

4. Op 23 november 1995 deelt die eerste verzoekende partij haar opmerkingen mee.

5. Bij aangetekende brief van 12 december 1995 wordt de eerste verzoekende partij in kennis gesteld van de ministeriële beslissing d.d. 1 december

1995 waarbij haar de erkenning wordt geweigerd. Die beslissing is als volgt gemotiveerd : "Bestaan, voor dezelfde sporttak, van een erkende sportfederatie die representatiever is, zowel nationaal (BOIC) als internationaal (International Aikido Federation) (Artikel 3, onderdelen 3° en 6° van het decreet van 3 juli 1991).

Dat is de eerste bestreden beslissing.

6. Bij een verzoekschrift van 29 december 1995 stelt de eerste verzoekende partij tegen die beslissing beroep in bij de Franse Gemeenschapsregering. Dat beroep is naar behoren gemotiveerd door verscheidene "middelen" :

- het feit dat er voor dezelfde sporttak reeds een erkende sportfederatie bestaat, is op zich geen geldige, noch voldoende reden tot weigering van de aanvraag, aangezien volgens artikel 3, 3°, van het decreet van 3 juli 1991, voor dezelfde sporttak verscheidene federaties kunnen worden erkend;
- de verzoekende partij onderhoudt om de redenen die zij op gedetailleerde wijze aangeeft, de meest volledige en meest belangwekkende organieke betrekkingen met de internationale instanties die de aikido-sport vertegenwoordigen, in de zin van artikel 3, 6°, van het decreet van 3 juli 1991;
- doordat de administratieve overheid de voordelen die verband houden met de toekenning van directe steun alleen verleent aan de leden van de "enige erkende federatie" en, voor dezelfde sporttak, de erkenning weigert aan elke andere bond onder het voorwendsel dat er reeds een erkende sportfederatie bestaat, oefent zij op onwettige wijze druk uit op de individuen om aan te sluiten bij de erkende sportfederatie, wat een dwang is

die ingaat tegen de grondwettelijke en wettelijke bepalingen die de vrijheid van vereniging waarborgen.

7. Op 23 mei 1996 onderzoekt de Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtleven het beroep en brengt hij eenparig een negatief advies uit na op elk van de aangevoerde "middelen" te hebben geantwoord.

8. In een nota van 30 mei 1996 doet het Directoraat-generaal Sport van het Ministerie van Cultuur en Algemene Zaken aan de Minister het voorstel "de Franse Gemeenschapsregering de beslissing houdende niet-erkenning van de Union belge d'Aïkido te laten bevestigen", waarbij dat directoraat-generaal inzonderheid herinnert aan de middelen die de verzoekende partij heeft aangevoerd en aan de antwoorden die de Hoge Raad daarop heeft gegeven.

9. Op 17 juni 1996 treft de Regering een beslissing waarover in het administratief dossier het volgende te lezen staat :

" Punt 16 : Sport

Niet-erkenning van de Union belge d'Aïkido.
(GCF96/G/6405/0)

Beslissing
Akkoord."

Die beslissing is op 19 juli 1996 met de volgende motivering ter kennis van de eerste verzoekende partij gebracht :

" Het beroep bevat geen enkel nieuw gegeven.".

Dat is de tweede bestreden handeling.

Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het op de beslissing van de Minister d.d. 1 december 1995 betrekking heeft; dat de beslissing die de Franse Gemeenschapsregering op 17 juni 1996 naar aanleiding van het beroep heeft genomen immers in de plaats van die eerste beslissing is gekomen, zodat de eerste bestreden handeling als niet-bestaande moet worden beschouwd;

Overwegende dat de verzoekers een middel, het tweede van hun verzoekschrift, ontlenen aan "schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat volgens hen de motivering van de beslissing van de Franse Gemeenschapsregering, volgens welke "het (ingestelde) beroep ... geen enkel nieuw gegeven (bevat)", niet voldoet aan wat voorgeschreven is in de in het middel opgegeven wetsbepaling;

Overwegende dat de beslissing van 17 juni 1996 niet gemotiveerd is; dat de, overigens bekritiseerde, motivering alleen blijkt in de brief van 18 juli 1996 waarbij van die beslissing kennis is gegeven; dat die motivering bijzonder bondig is en in het geheel niet verwijst naar de motieven van het negatief advies dat de Hoge Raad op 23 mei 1996 heeft gegeven;

Overwegende dat artikel 4 van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 22 december 1994 betreffende de weigering, de opschorting of de intrekking van de erkenning van de Sportfederaties van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité, een Interfederale Vereniging en van Coördinatieverenigingen inzonderheid bepaalt dat in het beroep op straffe van nietigheid de motieven dienen te worden vermeld alsook

de argumenten of eventuele nieuwe argumenten die de vereniging zich voorneemt te doen gelden;

Overwegende, binnen de perken van dit middel, dat de overheid, in het licht van zulk een vereiste tot motivering van het beroep, een vereiste waaraan de eerste verzoekende partij had voldaan, op omstandige wijze op dat beroep diende te antwoorden; dat de bestreden handeling niet voldoet aan de vereisten van de wet van 29 juli 1991 waarnaar in het middel wordt verwezen, aangezien in die handeling niet wordt aangegeven welk antwoord gegeven is op de argumenten die overeenkomstig het voormelde besluit van 22 december 1994 in het beroep dienden te worden vermeld; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond bestaat om de overige middelen te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing d.d. 17 juni 1996 van de Franse Gemeenschapsregering om de VZW "Union belge d'Aïkido, Fédération francophone", met toepassing van het decreet van 3 juli 1991 niet als sportfederatie te erkennen.

Artikel 2.

Het meer gevorderde wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op achtentwintig april 1900 negenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

Chr. NOTEBAERT. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**